

HÁY JÁNOS

Más

Más volt
a tegnapi nő,
és más a mai,
és más lesz
a holnap is,
ahogyan más voltál
és más vagy te is.

Leradíroztak a tegnapi nővel,
aki neked már nem kellett,
leradíroznak a maival is,
akit megtartani nem tudsz,
de könnyedén megszerzel.
A holnapival már nem,
mert neki már nem kellesz.

Csaholsz, szűkölsz és vonyítasz,
a hibáidból már rég nem tanulsz,
és jóra magadat sem,
és mást sem tanítasz,
tudod a dolgod, munka, család,
de nem maradt semmiben érzélem,
csak kényszerűség és érdekek.

Fáj a csuklód, a bokád, a térded,
orvos vizsgál egy ápolónő
lecsapolja a véred.
Nem akar megijeszteni,
de a tények mégiscsak tények.
Megkoptak a belső szervek,
hiába, nincsenek örökmozgó gépek,
nevet, s hogy végülis hálás lehetek,
hogy nem harci díszben,
kardokkal csapkodva,

bombákat hajigálva,
késekkel a kezében,
hanem, mondhatni békésen,
kopik ki belőlem az élet.

Szerinted lehet

Szerinted lehet,
nem lehet
rendben már semmi.
Csak az idő perog,
jó volna egy csomó
dolgot elfeledni.

Akarnád, de nem lehet,
valaki a kezében
tartja a múltat,
s ha úgy hozza kedve,
a szemed közé
löttyinti, meg
minek is tagadni,
hisz mindenki tudja.

Szeretnél lenni más,
akiről a gyerekei
azt mondják, nála
jobbat, ha keresnénk
sem találnánk,
de minek keresni,
ha eleve itt van.

Itt vagy, a
bűneid mutogatják.
Én vétkem, mondod
én vétkem,
mert épp őszinte vagy,
persze a tiéd
másra csak árnyékot vet.

Hol az eleje,
mikor lesz vége,
hiába kérded,
nem mese,
valóság van benne,
nem királyok,
hercegek, furfangos
szabólegények.

Szerinted lehet?
Nem lehet.
Az vessen rám,
mondod és vetnek,
nem követ senki,
csak nevet magában:
ilyen lett, bár korábban
másnak látszott.
De a látszat csal,
s ez is egy ilyen
csalás volt.

LORENZACCIO
PIECE EN V ACTES
D'ALFRED DE MUSSET
ADAPTATION DE M. ARMAND D'ARTO'S

**THEATRE DE LA
RENAISSANCE**

IMP. F. CHAPERONIS, PARIS